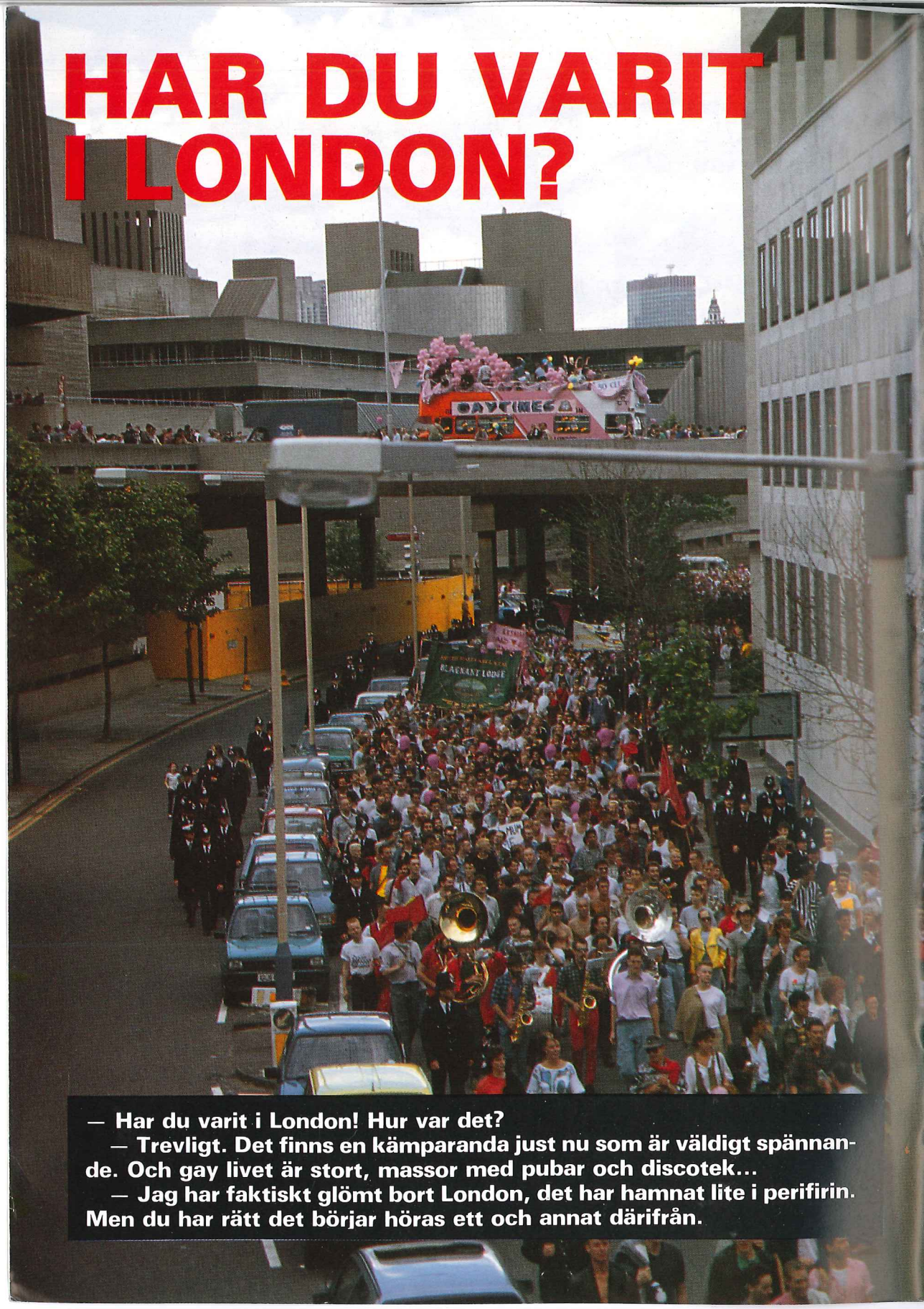

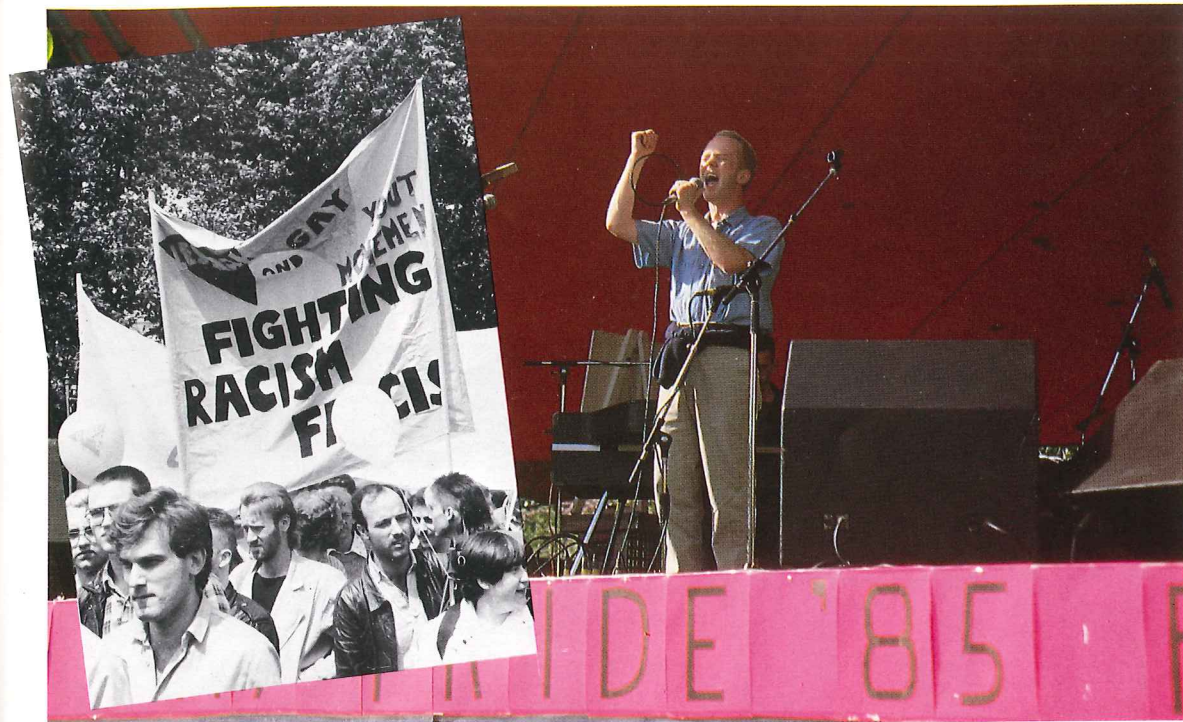
HAR DU VARIT I LONDON?

— Har du varit i London! Hur var det?

— Trevligt. Det finns en kämparanda just nu som är väldigt spännande. Och gay livet är stort, massor med pubar och discotek...

— Jag har faktiskt glömt bort London, det har hamnat lite i perifirin. Men du har rätt det börjar höras ett och annat därifrån.

Jag har kommit hem från London. Har valt staden dit våra skatteflyktingar hittat en ny hemvist. Där Benny och Björn finslipar nya musicalen Chess. Och staden som kämpar för sitt Landsting, GLC — Greater London Council.

I London flaggar man rött. Landstinget, som handhar kultur, sophämtning, skolor, bostäder, fritidsfrågor, luftföreningar och som tog hand om transporter, har tagit strid för att få finnas kvar. Thatcher vill lägga ner GLC och därmed sänka skattetrycket. Dessutom vill hon bli av med Landstinget för att det är rött. Överhuvudtaget är de engelska landstingens röda.

Ett utav GLC:s kampmedel är att engagera olika minoritetsgrupper i London. Få dem aktiva i stadens liv. Man har satsat på invandrare, handikappade, kvinnor och homosexuella.

Aktivistlivet i gay samhället har med hjälp av GLC fått en ordentlig puff framåt. Nyligen öppnades till exempel ett gayhus på 69 Cowcross Street med hjälp av GLC pengar.

Thatcher försökte stoppa projektet, men misslyckades.

På gayhuset har det tyvärr blivit inre stridigheter redan från starten. I och för sig inte så konstigt med tanke på att det ska samla alla möjliga olika människor. En grupp radikala feminister ville inte att man skulle släppa in SM tjejer/killar, bisexuella och andra lite mer »suspekta« grupper. Efter ett stormöte beslutade man att gå emot feministernas förbudsidéer, men fortfarande hålls de bisexuella utanför. En fullkomligt oförståelig tankegång. Man menar att huset enbart ska vara till för den homosexuella »sidan« av människan, därför får inte uttalade bisexuella hålla möten... Den heterosexuella »sidan« ska hållas utanför.

Men huset är fint och stämningen hög. Gästerna är mestadels unga snaggade killar och aktivister. I källaren och högst upp finns discotekslokaler och tjejerna har en egen våning.

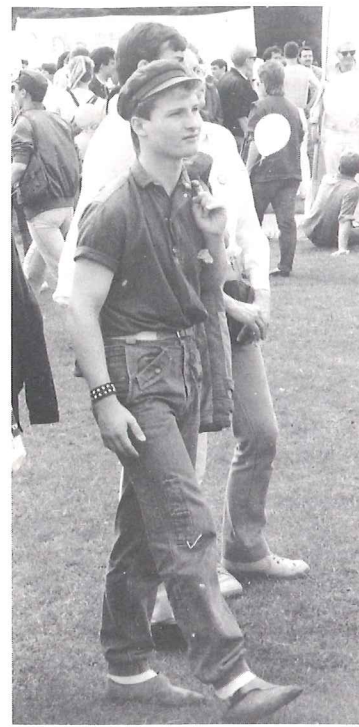
Men London har sen gammalt ett brett gayliv. Alltifrån finbögnas lyxdiscotek till ruffiga barer och pubar. De mest kända ställena

är discoteket Heaven och Hippodrom (måndagar). Stora lokaler med hög musik och trångt, trångt, trångt. Kring Earls Court ligger barerna tätt och bögnarna söker sig till området som boende, ett mini San Francisco börjar växa fram.

Det bästa sättet att få information är att på torsdagskvällen gå till någon av stans gayställen och ta ett ex av gratistidningen Capital Gay. Tidningen är förresten sponsrad av GLC, genom deras helsidesannonser varje vecka.

I år arrangerades den största Gay Pride demonstrationen. Man brukar vara omkring 2000 i marschen, men i år kom 15000! För första gången engagerade sig den kommersiella gay scenen aktivt i arrangemanget. Nästan alla klubbar deltog och arrangerade frigörelsefester, spred information och gick med i marschen.

Man startade från Hyde Park, med »Lesbian and Gay's support the Miners« i täten. Den avdelning där det brittiska gruvarbetarförbundet gick med och visade sitt stöd för den homosexuella frigörelsekampen. Det var en skön syn,

Body Positive

Vad gör man när man fått besked om att man blivit smittad av AIDS-viruset? De flesta går naturligtvis igenom en svår tid. Man blir rädd och får svår ångest. Om man lämnas ensam blir problemet ofta större. Tankar om en lång tids sjukdom kväver det som kan göras för att undvika att AIDS utvecklas.

I London har ett gäng killar som fått antikroppar mot HTLV-III bildat en egen grupp. De kallar sig Body Positive — ungefär Positiva Kroppar. När man testar sig för HTLV-III antikroppar innebär »positivt« besked att man blivit smittad.

En av de aktiva träffade jag under Gay Pride marschen i London. Han heter Peter Randaw och var med om bildandet av gruppen i januari i år.

— Vi ville göra något positivt. Vi måste ändra livsstil och vi behöver andra som är i samma situation. Vi behöver varandras stöd.

Peter berättar lungt och sakligt om sin egen situation, det märks att han har blivit van.

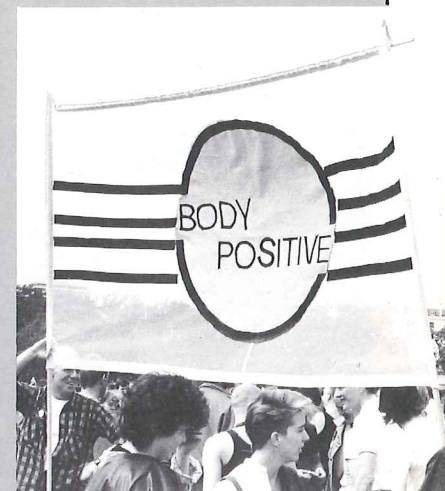
— Visst är jag orolig, säger han. Men man kan göra något bra utav sin situation. Istället för att deppa kan man söka kontakter och förändra sitt liv.

Body Positive har sedan starten arrangerat egna discokvällar på Londons Gay-hus. De har olika diskussionsgrupper och agerar politiskt genom kontakter med regeringen.

— Vi vill visa att vi inte vill gå tillbaka till garderoben, säger Peter. Vi kommer inte isoleras eftersom vi tvingar samhället att inse att vi är en del av det.

När gruppen meddelar att de skulle delta i frigörelsedemonstrationen möttes de av mycket motstånd. Många bögar kände sig provocerade av att HTLV-III positiva skulle gå under en egen avdelning. Peter förstår reaktionen och menar att den är ett bra tecken.

— De reagerar, och det är bra. Vi vill genom vår öppenhet sprida information om »säkrare sex« och om hur man kan hjälpa till för att AIDS inte skall utvecklas.

— Men många har reagerat på ett enormt fint sätt, fortsätter Peter. Som till exempel Tom Robinson.

Under den fest som arrangerades efter demonstrationen sjöng rocksångaren och gay-aktivisten Tom Robinson »Sing if you are glad to be gay«, med nya texter om Body Positives arbete.

Gruppen har blivit inspirerad från USA, där det sedan några år tillbaka har funnit olika stödgrupper för de som smittats av HTLV-III viruset. Ännu så länge är det bara homosexuella som har byggt upp ett organiserat stöd till de drabbade. Förra och förrförra året gick man under banderoller med texten »Fighting for our lives« — Vi slass för våra liv. När de marscherade utför San Franciscos gator möttes de av applåder och hurrarop från åskådarna.

— Vårt mål är inte att berätta för folk vad de ska göra, vi vill till exempel inte stänga saunorna, säger Peter, men vi vill ge information. Om två personer vill ha sex, sa är det okej. Bara de vet om riskerna. Vi har fått flera medlem-

med ett gäng gruvkillar och deras fruar i täten för gayparaden.

Genom city vandrade man sedan till GLC:s egen park, Jubilee Garden invid Tansen. Och där tog en jättefest vid. Med Jimmy Somerville, Tom Robinson High Energy stjärnor, lesbiska reage grupper och Divine. I ett tält uppträdde cabareartisterna och trollkonstnärer. Och i Öltältet dunkade discomusiken hela eftermiddagen och kvällen.

Det märktes att AIDS hysterin lagt sig i London. Tidningarna har tidigare uppfört sig precis som i Sverige, och tokiga pubägare har satt upp skyltar om att inga bögar var välkomna. AIDS kunde ju spridas. Men allt detta fick snabbt svar på tal. Bögar och lesbianerna reagerade genom att bli förbannade. Man knöt banden och vägrade att bli rädda. Förmodligen har man vunnit oerhört på att inte gömma sig. Respekten från samhället har börjat komma tillbaka. Men bara delvis. För England är konservativt, framförallt i moralfrågor. Under Frigörelseveckan

hölls ett inledande förhör med bokhandeln Gay's the Word, motsvarigheten till Rosa Rummet. Tullen ansåg sig ha bevis för att bokhandeln importerar omoralisk och anstötlig litteratur. Författare som Jean Paul Sartre, Jean Genet, Christopher Isherwood, Alan Ginsberg och Kate Miller. Böcker om naziförföljelser mot homosexuella, om AIDS och en klippdocksbok med Divine som motiv har beslagtogs och använts som bevis för den olagliga importen.

I Storbritannien är pornografi förbjuden. Naket är okej, i speciella bokhandlare, men inget sex. Tullen ansåg att Gay var samma som omoralitet, vilket de jämförde med porr. Därför riskerar nu bokhandlarnas medarbetare upp till 2 års fängelse, enbart för att de heter Gay's the Word och därmed förmodas sälja snuskiliteratur. Rättegången blir av först nästa år och tills dess får bokhandeln stå ut med att få sina paket kraftigt försenade och ibland beslagtagna.

På telefoncentralen Gay Switchboard berättar Liza för mig att po-

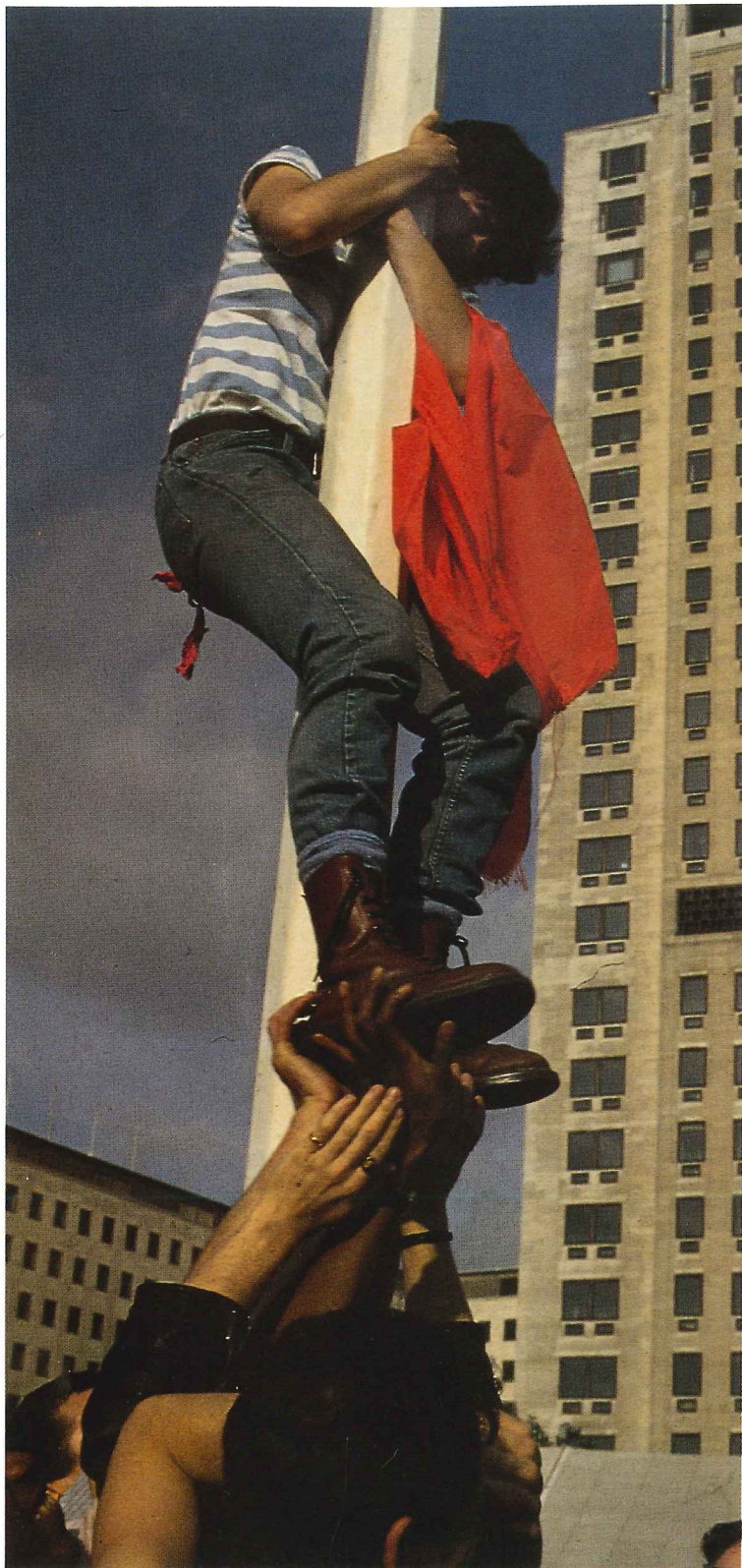
lisen har börjat agera extra negativt mot homosexuella. Hon får ofta ta emot samtal om hur bögar och lesbiska behandlas nedvärderande. En kvinna som blivit våldtagen bemöttes först korrekt, men när hon sa att hon var lesbisk ändrades attityden. Hon fick veta att hon tog upp tid och att hon störde. Bögar som blivit nedslagna får höra att de har sig själva att skylla. GLC har startat en speciell polisgrupp, som tar emot klagomål från londonborna. Gruppen och Lands-tinget arbetar aktivt för att förhindra en ny polislag, som ger polisen rätt till att kvarhålla »misstänkta« i 36 timmar utan att de får ta kontakt med omvärlden, man kommer få sätta upp vägspråror för en obegränsad tid och man får arresteras alla som inte kan uppge namn och adress vid förfrågan.

Thatchers polis och hennes allt mer aggressiva antihomosexuella politik är en viktig orsak till att demonstrationen samlade ett rekordstort deltagande. Man har äntligen insett i London att man måste kämpa för att få sina rättig-

heter. Och kampen blir bara hårdare för var dag. GLC kommer läggas ner, om inte Thatcher tvingas avgå nu i höst. Det konservativa partiet har förlorat stort i alla opinionsundersökningar och i de fyllnadsval som hållits under våren och sommaren.

På parkfesten pågick en »flaggstängs-klättringstävling«. Efter ett tag övergick den till att lyckas få någon att klättra upp och fästa en röd flagga. På Heaven uppträder Jimmy Somerville med Richard Cole. Gruppen heter Kommunarden och på scenen finns en stor rosa triangel med två röda fanor på var sida.

Men oberoende av politisk färg lever Gay London. Alla intressen och specialare finns representerade. Clonerna lever, läderkillarna, fjollorna, aktivisterna, tjejerna, det vackra folket och arbetargrabbarna och tjejer har alla sina ställen. London lever och har blivit ett nytt gay center i Europa. Inte så vilt som Berlin och inte så fint som Paris men lika spännande som Amsterdam. Jon Voss

mar i gruppen som inte är smittade. De är »negativa« och de vill fortsätta att vara det, därför söker de stöd från oss.

Peter säger att han är nöjd med Body Positives arbete med myndigheterna. Regeringen har nyligen startat ett hälsoutbildningsprogram som man är involverade i. I Storbritannien arbetar också Terrence Higgins Fond. En grupp som samlar in pengar till forskning. Namnet kommer från den man som blev det första offret för sjukdomen i Storbritannien. Terrence Higgins Fond stod nyligen värd för de europeiska gayhälsogruppernas konferens i London. På mötet jämförde man situationen i de olika länderna och hur respektive regeringar hade agerat.

I Storbritannien finns nu ca 140 insjuknade i AIDS.

Peter Randaw svarar på min fråga om det test som visar om man har kommit i beröring av HTLV-III viruset. I Sverige har till exempel RFSL uppmanat till bojkott av testet.

— Vi vill att folk tar testet eftersom det är det enda sättet att få bukt med AIDS just nu. Och testet har blivit allt mer säkert.

När man träffar killar som Peter förstår man att det är ett viktigt steg att våga berätta för omgivningen att man har HTLV-III antikroppar. I Sverige har det rapporterats om hur facket MBL-förhandlat om att tvinga homosexuella arbetskamrater att gå och testa sig. När facket agerar på det sättet förstår man att många som verkligen har blivit drabbade, gömmer sig.

Att bryta den isolering som omgivningen ofta tvingar en till är Body Positives mål. De menar att endast genom sin öppenhet kan man börja se positivt på sin situation. Och utifrån det kan man börja leva ett nytt och hälsosamt liv, så att AIDS hålls tillbaka.

Medvetenheten har vaknat även i Sverige. RFSL och Statens Bakteriologiska Laboratorium har stödgrupper för svenska bögar som har drabbats. Ännu så länge är de grupperna slutna, men några jag talat med tycker att det är tid för en öppenhet.

Inom det homosexuella samhället har man arbetat med problemet i flera år och den första chocken börjar lägga sig. Istället för rädsla och negativa åtgärder jobbar man bland homosexuella med öppenhet och positivitet.

— Det är därför vi kallar vår grupp Body Positive, säger Peter, vi måste vara positiva. Det blir ett dubbelt budskap.

Jon Voss